

## عنوان مقاله:

جایگاه تنوع زیستی در بوم نظام های زراعی و راهکارهای اکولوژیک سنجش و ارتقاء آن

## محل انتشار:

همایش جامع کشاورزی منابع طبیعی و محیط زیست پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

## نویسندگان:

سحر مریداحمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد آگرواکولوژی گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

سرور خرم دل - استادیار بوم شناسی زراعی گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

علیرضا کوچکی - استاد بوم شناسی زراعی گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

## خلاصه مقاله:

جمعیت در حال فزون دنیا به همراه افزایش بهره برداری فشرده از منابع طبیعی برای تامین غذا منجر به اضمحلال اجزای زنده و غیر زنده بوم- نظام ها شده است. شدت گرفتن بهره برداری انسان از منابع طبیعی و همگام با آن افزایش جمعیت، باعث می شود که سطح زیستگاه های طبیعی کاهش یابد و این زیستگاه ها تقسیم شوند. کشاورزان در واکنش به دامنه وسیعی از فشارهای فیزیکی، تغییرات جمعیتی، اقتصادی، اجتماعی و فناوری، عملیات زراعی را تغییر می دهند که این تغییرات معمولا تحت عنوان فشرده سازی نظام کشاورزی مطرح بوده و مهم ترین نهاد آن افزایش در مصرف نهاده و تداوم استفاده از زمین زراعی است. تنوع زیستی از مولفه های مهم پایداری در بوم نظام های طبیعی محسوب می شود. اما امروزه این موضوع در بوم نظام های پایدار کشاورزی نیز جایگاه خاصی پیدا کرده است. اخیرا تلاش هایی در جهت اصلاح برای سازگاری های محلی در حال انجام است که خود نمایان گر ارزش تنوع زیستی در کشاورزی است. روش هایی همچون کشت مخلوط، تناوب های زراعی غیر فشرده و نیز نظام های کشاورزی آلی، به علت افزایش تنوع گیاهی از جمله عوامل مدیریتی بشمار می آیند که اثرات منفی برخی از عملیات کشاورزی بر فعالیت های زیستی و مواد آلی خاک را می تواند کاهش دهد یا جبران کند.

## کلمات کلیدی:

بوم نظام، کشاورزی پایدار، کشت مخلوط، منافع اقتصادی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/773056>

